

vante til, gjøre Forsøget med Noget, som var mindre vigtigt. Jeg troer altsaa, saaledes som Sagen nu stiller sig for mig, at vi ville vinde ved først at gaae til Afdelingerne, dernæst til Comiteen og saa til første Behandling. Jeg troer, at naar Lovudkastet har været for i Afdelingen, saa er der Meget, man vil blive fri for at høre her i Forsamlingen, idet der i Afdelingerne vil kunne meddeles en Mængde oplysende Detailbemærkninger, ligesom mange Wildfarelser ville kunne berigtiges, og megen Tale, der ellers vilde spille Forsamlingens Tid, saaledes kunne spares; thi de omtalte meget omfattende Medlemmer, der tale vidtløftigere efterat have været i Afdelingerne, ere dog vistnok ikke mange. Jeg formener altsaa, at, dersom Behandlingen strax skulde begynde her i Salen, da vil den blive vag og svævende i mange Henseender, hvorimod Discussionen, naar Behandlingen først foregaaer i Afdelingerne og Comiteen, vil samle sig ikkun om enkelte Hovedpunkter. Altsaa vil jeg tillade mig at foreslaae, at det heromhandlede Lovudkast først gaaer til Afdelingerne, dernæst til Comiteen og saa endeligt kommer til første Behandling, og at vi først ved et mindre Lovudkast gjøre Forsøget med den af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den District (Tscherning) foreslaaede Fremgangsmaade.

Blæk: Det forekommer mig, at Prøven netop bør gjøres her i det omhandlede Tilfælde; det er et af de allervigtigste Lovforslag, som foreligger os, og det er særdeles vigtigt at faae et Udvalg, som er fuldkomment hjemme i denne Sag. Jeg kan derfor ikke tænke mig noget Bedre, end det af den ærede Rigsdagsmand for Holbeks Amts 2den District (Tscherning) gjorte Forslag. Jeg kan mindes Stændernes Affairer i slike Retninger: at vi næste Dag, efterat vi vare komne sammen, og den kongelige Commissarius havde forelagt Lovforslagene, valgte en Comitee til at behandle disse Forslag. Vi sadde der, 55, ganske fremmede for hverandre, vi vidste ikke hvem vi skulde vælge paa, og lode det gaae som det bedst kunde. Derimod alle de private Forslag, der kom frem, de bleve drøftede under en foreløbig Behandling forinden en Comitee blev nedsat, og her kunde man da faae at see,

hvilke Folk der vare inde i disse Ting og man havde et Ledebaand at gaae efter; det vilde derfor ogsaa her være gavnligt. Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns 4de District (Rothe) har sagt, at man ikke vinder Tid ved at forhandle paa denne Maade, men jeg troer netop at man vinder Tid derved. I det Stykke er jeg ikke enig med Forslagsstilleren, at man skulde strax tage Sagen fat; jeg troer at Afdelingerne burde overveie Sagen først. Forslagsstilleren har meent, at det var en Lettelse for Ministrene og for Offentlighedens Skyld, at Sagen blev forhandlet i Salen; men jeg seer ikke at der er noget til Hindrer for at Ministrene ikke kunde gjøre det samme i Afdelingerne som i Forsamlingen, og naar man siger, at den samme Anskuelse, den samme Tale vil komme frem i Forsamlingen, naar Sagen der kommer under Behandling, som i Afdelingerne, da er det Noget saa naturligt, at man vil holde paa den Mening man har. Man kommer til at yttre sig i Afdelingerne i den videste Udstrækning over ethvert Punkt; men her har man kun nogle enkelte, som ere inde i Sagen. Jeg maa for mit Vedkommende sige, at jeg kun ubetydeligt har sat mig ind i Finantsagen, og jeg troer at det vistnok gaaer Mange som mig; derfor troer jeg at man maa holde paa Afdelingerne især i dette Punkt.

Finantsministeren: Der kan vistnok Ingen mere end Finantsministeren beklage den korte Tid, som er levnet til Behandlingen af denne Sag; desværre har det ikke staaet i Regjeringens Magt, paa Grund af Omstændighederne, at skaffe længere Tid end til første April. Noget ere vistnok Sagens Banffeligheder forøgede derved, at Regjeringen har søgt at gjøre det første Udcast til Finantsloven saa fuldstændigt som muligt, at den navnlig har søgt, saa meget som muligt, at optage de Reformers, som det var Hensigten at forelægge den nærværende Rigsdag. Jeg overseer ikke, at Banffelighederne navnlig ere betydeligt forøgede ved Forslaget til en Omregulering af Skatterne, der atter er begrundet i Hartfornets Egnalsering; men jeg troer dog, naar jeg tager Hensyn til de Banffeligheder, som Regjeringen og Finantsministeriet isærdeleshed have havt